

pályára szánták, de ellenállhatatlan vágya a színpályára vitte : 1860 őszén a Balatonfüreden működő Molnár György színtársulatához állott; járt még Budán, Szegeden. Majd Szuper Károlynál működik 1867-ig. Atyja elhalálozván, Keöd visszalép a színészettől. Munkái: A nemtő diadala. Allegória 3 szak. Baján, 1866 január 13. Szuper igazgató színészkedése 25 éves jubileumára. A színpalak titkai. Leplezések a vidéki színészet ügyében. Nagykanizsa, 1876. Azt hittem, szobaleány, vj. 2 felv. Előad. Baján, 1860.

Kép. A kisebb terjedelmű felvonás neve. Nemely színdarabok nincsenek felvonásokra osztva, hanem nagyszámú rövidebb képekből állanak.

Képeket a kulisszákra úgy helyeznek el, hogy a képek hátára kampót erősítenek, azt átszúrják a kulisszák vásznán és így azok szorosan megmaradnak kijelölt helyükön. Természetesen a játék kezdete előtt az ügyelő meggyőződik arról, hogy a képek eléggé erősen vannak-e feltéve.

Képes Műsor. Színházi ujság. Szerkeszti: Beöthy Zoltán. Első száma megjelent Budapesten, 1927 július havában. (Nemsokára megszűnt.)

Képes Valentina, magyar származású olasz operaénekesnő. 1887-ben elvégezte a színészakadémiát és ez év március havában a berlini Kroll-színházhoz szerződött. 1890-ben Stuttgartban működött, onnan olasz színpadokhoz hívták meg. 1905 január 28-án mint vendég fellépett a M. Kir. Operaházban, a „Carmen”-ben. Nővére: K. Laura, énekesnő, sz. 1873-ban. Horváth Zoltán iskoláját végezte. Színpadra lépett 1894-ben. Hosszú időn át vidéki primadonna volt. 1916 október 1-én nyugalomba ment.

Képezde. A Színészakadémia (L. a.) régi elnevezése.

„Képezdei tanonc”. Így nevezi a Nemzeti Színházi színlap a Színészakadémia növendékeit, 1865—66-ban.

Képezdész. A Színészakadémia növendéke.

Képmutatás. Ha valaminek értékét és jelentőségét nyilván elismerjük, ellenben érzésünk ezen értékét tagadja és az elismerést gúnyolja: akkor képmutatók, színészkedők vagyunk. A képmutatás abban áll, hogy az emberi valódi érzelmét, mely szavával ellenkezik, eltitkolja s azt, amit kívülről mutat, őszintének, valódinak adja ki. Ha ezen tulajdonság valakiben második természeté vált: úgy az képmutatónak nevezzük, akinek jelleme folytonos hazugság. A legügyesebb színlelőben is látszani kell azon ellenmondásnak, mely a külszín és a belső érzelm között van. Az igazság hangját, mely belülről jön, mindig meg lehet egy kissé különböztetni a képmutatás hangjától, mely mesterségesen van csinálva. A vigyázatlan pillanatokban a szót meg fogják hazudtolni a szemek és az ajkak. III. Richárd és Jágó nem egyszer járnak így, dacára azon mesteri ügyességnek, mellyel színészkednek. Jágót mindenesetre a legegyszerűsebb lelkű ember hangjával és a legnagyobb nyíltszívűség alakjában kell ábrázolni, minthogy Othellót csupán így fonhatja be s kényeszkítheti azon ítéletre, hogy ő páratlan hűségű ember. Aki Jágót valami titkolódzó, ravasz, semmi jót nem ígérő külsővel s kedély nélküli hanggal akarná játszani: Othellót a legostobább emberré tenné s az egész művet megbuktatná. Azonban Jágóban a szó és érzés közötti ellenmondást mégis ki kell tüntetni, ha csupán azon pillanatokban is, midőn az Othellóra gyakorlott hatásban lopva gyönyörködik, midőn szavainak sikerét titkon kémli s a féltékenységek kínjait sóvárogva lesi. Mikor a színlőnek hangjai legkedélyesebbek és leginkább bizalmat ébresztők: azok közé még akkor is be kell lopódzni némi lendületnek, ami az egészet szándékosan késztetnek s nem a lélek kifejezésének mutassa. III. Richárd hangjából és mozgásából a szenvedély egész erejének kell szólani, hogy Annát rábeszélhesse és megnyerhesse; és ezen nyilatkozásnak a tiszta és mély valóságtól mégis különböznie kell. Szóval, el kell találni azon határvonalat, mely a legtökéletesebb képmutatást is megkülönböztetse azon igazságtól, mely a lélek mélyéből származik. De másfelől a képmutatást sem szabad megfosztani a valóságnak azon látszatától, mely el bírja velünk hitetni, hogy a rászedett, nem tökéletes bolond. Tartuffe képmutatását mindenki átlátja, aki köré-